

LITERARA
satiră-umor
Tribunalul
Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația
ARAD
Strada Eminescu Nr. 30-
etaj 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 1000 lei pentru între-
prinderile mijlocii; 2000 lei anual pt.
marile întreprinderi. — Abonamentele
se plătesc înainte.

Num a rămas domnul Sever Plăcintă fără radio

Domnul Sever Plăcintă, e mare de radio. Și a fost de pe copilul când cumpăra și toate revistele — arhai și radioul de acum 16—18 cu speranța ca odată și odată putea construi singur un de recepție.

Au trecut. Colecțiile îngălă de vreme a revistelor, au aduce cu kilogramul. A ră să pasiunea. Și domnul Se. Plăcintă stătea ceasuri întregi vitrinelor care etalau uli-puri și mărci de aparate. — Să tot nu și l-a putut im-pasiunea și-o satisfăcea pe tenenii mai nevoiaș decât ei, ca magazinelor care cântau ca reclame sau prin cârci-ure neputându-și permite lu-rea orchestrare, își instalaseră de radio.

treceau, dar pasiunea dom-ului Sever Plăcintă rămânea în. Ba parcă sporea... Toate ele, toată grija sa de înăscut mar particular — și apoi „profesionist” — era îndrep-țat numai pentru scopul final: cumpăra un aparat de radio

Domnul Sever Plăcintă a hotărât un târziu să se însoare. Și curat din dragoste, cu o fată și el, nu avea radio.

cum o femeie nu vine nici singură, printre cadourile de la nașul său, Domnul Se-Plăcintă a primit și un aparat de cu baterii, din prima serie pe piață de o fabrică — abă. — Bucuria domnului Plăcintă a fost mare. Mai neglijeze îndatoririle lui de din cauza aparatului. (La mentarul voșaj de nuntă re-se tot din cauza aparatului, tru că — fondurile nu-i per-o expansiune prea mare!)

Domnul Sever Plăcintă își trăia tot timpul și-l petrecea fie pe urechi, fie în fața di-ului... Necazurile n'au încetat să se arate: bateriile și acu-torii se consumau cu o iutea-făcea ravagii în punga dom-ului Sever Plăcintă astfel, că s'a să-și schimbe aparatul și un „la priză” pentru a fi

cu lumea și la pas cu tim- A primit în schimbul apa-rii său și a câteva mii de lei în rate lunare de 300 un aparat cu priză, tot ve-dar de bună calitate. Acum și prinde epuri cu d. Sever

Plăcintă atât de mândru era. Și trăgea omul dela gură — dela a lui și a nevastei — numai ca să poată plăti rata ca să nu-și ca comerciantul aparatului...

Orice bucurie are și un sfârșit. Se lansaseră aparatele cu unde scurte. Domnul Sever Plăcintă era nefericit... El nu putea gusta deli cile muzicii emise de undele mai scurte decât la sută de metri. Dar s'a lecut repede după ce-a asistat la câteva demonstrații practice. Concluzia domnului Sever Plăcintă a fost:

— Nu face parale undele scurte! S'a liniștit și și-a văzut de treabă. Și poate și-ar fi văzut și acuma dacă nu izbucnea „războiul ner-vilor” cu tot cortegiul lui de „jurnal și știri” în toate limbile pământului, și toate dirijate și toate emise pe unde scurte...

Ambiția domnului Sever Plăcintă s'a trezit din nou și iată-l mănăstănd un extraordinar interes pentru aparatele cu unde scurte. Nu pentru că l-ar fi interesat tot ce spun meșterii „propagandei” în teresate, nici pentru că n'ar fi un bun patriot și ar răspândi svonurile tendențioase prinse, pe undă scurtă în miez de noapte, ci pen-tru a le auzi cu urechile proprii. Ambiție deșertă, desigur. Dar te poți opune ambiției domnului Se-ver Plăcintă?

Iată-l dar colindând din nou în magazinele cu aparate de radio sfăr-mându-și capul pentru găsirea mijloacelor necesare procurării unui aparat cu unde scurte. Zadarnic însă. Ori cum își calcula modeste-le-i posibilități financiare, nu reu-șea. Și-o durca inima. Ambiția lui nu era satisfăcută. Nu mai putea mânca, nu mai dormea, își neglija afacerile... Până într-o zi când citi în gazetă că un magazin angajea-ză transformarea aparatelor pe trei lungimi de undă. Domnul Se-ver Plăcintă nu mai putu de bu-curie. Se duse ață la magazin și după o tocmală obtinută că se-tele se să-i transformeze aparatul.

— Dar mai repede... — În opt zile e gata, — îl asigură proprietarul magazinului.

Domnul Sever Plăcintă se'nvoi și începu să aștepte. Dar zilele tre-ceau încet și casa i se părea pu-știe fără radio. Ziuă mai merge, căci scumpa-i jumătate înlocuia în parte aparatul. Noptile în schimb, erau un chin.

A opta zi, domnul Sever Plăcintă, punctuau, se prezintă la maga-

zin, cu prima rată, ca să-și rădice aparatul. Nu era gata!

— E chestie de ore — îl asigură proprietarul magazinului — și pe mâine va fi sigur acasă.

Cu toată furia și amărăciunea ce-l cuprinseseră, domnul Sever Plăcintă, se mai linișți nițel și ple-că acasă.

A două zi seara fu de vreme a-casă așteptându-și aparatul. Nu veni. În sfârșit ca un taur voi să alerge la magazin, dar dându-și seamă că trecuse ora închiderii, se resemnă să asculte radio-jurnalul soacrei venită în vizită de... ri-goare.

Dimineața, primul drum fu la magazin. I se spuse că n'ultimul mo-ment se constatare că undele „con-tact” fuseseră greșit făcute, dar că peste câteva ore, aparatul va fi gata și transportat la prea cinsti-tu-i domiciliu. Iar dacă — Doam-ne ferește, — nu va fi gata până seara, i se va trimite acasă un alt aparat din stocul magazinului.

În fața acestor promisiuni cate-gorice domnul Sever Plăcintă și-a potolit nervii și și-a văzut întreaga ziulică, de treburi, sperând că sea-ra — în sfârșit — va putea gu-sta din atât de doritele delicii ale undelor scurte.

Dar, vai, soarta fuse crudă și de astădată cu domnul Sever Plăcintă/Zadarnic alergă el seara acasă, — căci nici urmă nu găsi de aparat!

Fu silit, deci, să se mulțumească din nou cu... undele medii ale scumpei sale jumătate și cu cele... lungi a nu mai puțin scumpei du-misale soacre.

Amărit și prăpădit, domnul Sever Plăcintă, nu dormi toată noaptea.

La deschiderea magazinului, dl Sever Plăcintă se prezentă și se a-dresă sarcastic proprietarului:

— A mers minunat aparatul ce mi l-ați trimis... Formidabil! — N'am mai auzit așa ceva!

(Domnul Sever Plăcintă, după o matură gândire renunțase la fu-rie ca să nu-i strice în inimă!)

Comerciantul, înfuriat la rân-dul lui de încetineala atelierului și de cicăleala domnului Sever Plăcintă, își ceru seuze și promise că dacă din dorința de a-i da aparatu-l în stare inexcipientabilă, a-cesta nu va fi gata până seara, cu toată siguranța îi va trimite un a-parat în loc.

Pe jumătate convins, domnul Se-ver plăcintă plecă să... aștepte seara. Dar ghinionul dumisale e mare. Și n seara asta fu nevoit să

Gila Iuân Noiță sicire

Iacă mă fraților că lera gata să treacă și a tria săptămână fără ca să vă pot scrie vo deauă. Și geabunăsam atarie io fi părut binle la unu di pă la Rășița o gila Petroșeni carle mlo sris o cărce și mo întriebat că gi șie mă ocoșasc ată-ta și nu mă ocup ge plugăria mo. Apu lo tarle laș întrieba că iei gi șie no rămas la iei în sat numa so dus să lucre la fabrică. Și lași mai întrieba dacă după șie so băgat în fabrică gi șie șo șcimbât postu și so îmbrăcăt în zdremță domneș-cl. Și laș mai întrieba că dacă amu ocăpătat o jără ge glanș domniesc gi șie o trebit să să ocoșească luce și se grabă și săm trămită car-cie că nui plașie că lo scriu așe ca pala noi și cum am învățat. Poace că o uitat că lo am mai scris că num plașie gi ucaminii care își șcimbă postu și vorba. Apu iacă așe cu laesta.

Apu iacă ge când nu vam mai scris nimica sor întâmplat mulce, da nu vi le mai spun că lie scți voi mai binle gicăt minie. Că lo dacă numa așeia șiresc șie scrie în lei ca pântră voi șciu că is și ge așia carle își pierd neaptea și stau cu urecile la radio ca să audă nou-tăți. Și cum nu întâtgiuna să auge binle șie să spunie la radio apu preșleple uomu altcum și ge așeia îl auzi pă căce unu că spunie șie auzit. Numa șeia șie spunie lei li o prostie mai marie gecăt lei și ge lei nui așeia șie auzit noapcea gin șcătula gila radio.

Fiincă vini voarba ge neapce trebe să vă spun că amu li și la craș neapce așe cum trebe să lie. Amu li întuneric pa tace ulițăle gi gâncești că lești clar la sat. Și domnii și domnișorii da mai mult de camniile și domnișoarile ca să nu lie fie urât pă uliți și ca să nu să pierdă să prind tăt doi căce doi. Și a ea carle nu li să agiungie părece ca să nu lie urât să bagă pân bisturi gi beu până lie scilpăsc drumu până acasă.

Noa numa ge așeia noi nu trebe să vă luați după li. Vă să mie tră-imcești abclimentu pântru foala că dacă is ași Pașcile și trebe să nie cumpărăm și noi carne ge mlole.

Al vostu
Iuân Noiță

se mulțumească numai cu emisiu-nile conjugale.

Dimineața următoare, amărit și ca vai de capul lui — căci abia a-țipise ceva — se duse iarăș la ma-gazin:

— Uită ce — se adresă eu ota-vă în glas proprietarului — aparatu-l ce mi l-ați trimis eri seară e atât de bun, audițiile îi sunt atât de perfecte, încât m'am hotărât să îi rețin și să-ți cedez dumitale pe al meu.

— Perfect — răspunse furios proprietarul magazinului — și a-tuneci suntem chit... Nu mai am ni mie cu dumneata... Bună ziua!

Domnul Sever Plăcintă neaștep-tându-se la un astfel de răspuns, eși buimac din magazin, dându-și seama abia într'un târziu că din proprie inițiativă a rămas fără a-parat de radio.

A. mic.

„CREDINTA” apare zilnic la orele 12, cu cele mai noul știri din țară.

Gura Barza

— Cinema: Program viitor: „In-drăgostii”, în rolurile principale: un student și o minoră(?) plină de draci...

— Suntem rugați să atragem atenția doamnei „șefă” de la cantină, să se poarte mai manierat cu toți clienții, să nu-i arunce afară când ea vrea, și când e ora de închidere. Dacă se „ocoșește” și nu se astâmpără, apoi și vom face și o biografie ca altora și nu știm zău dacă îi va plăcea. Este ultimul avertisment ce i-l facem...

— La cinematograful dela noi v-au mulți brădeni și — mai ales... brădece. Nu-i cunoaștem și nici nu ne interesează, însă am vrea să nu se mai repete scena când o dudule brunetă (mică la statură n. c.) și cam deochiată, profitând de faptul că s'a rupt filmul, s'a lăsat sărutată de tipul ce o însoțea...

Asemenea chestii le poate face în Brad, nu la noi, că te pomenești că prind și ale noastre gât și n'am vrea!

— Mai mulți „footballiști” ne-au rugat să nu mai scriem de ei — nici bine și nici rău...

Nu putem promite — deocamdată — nimic. Vom vedea cum se poartă și atunci — eventual — am putea sta de vorbă.

— Odată cu venirea primăverii și schimbarea timpului în zile cu soare, un tip ce are motocicletă, a făcut o plimbare la Brad, cu ne vastă aceea din Târbăței... Oare i s'ar fi spart cauciucul dacă venea singur?

Siria

— Prietena „Voza” îi tare place să trimită pachet la amicul nostru „Iovița”. Acesta fiind călană nu se supără deloc de gestul atât de frumos din partea ei. Azi mâine te trezești că se duce la el să-l viziteze, și acolo în dosul cetății.

— Amicul „Lae” am auzit că nu și-a răstămustășile. Când are timp liber, imediat fuge în dosul cetății unde își negrește mustășile cu un creion pe care și-l procurase dinainte. Vrea el să ne arate ceva, dar noi știm că „Lae” tot Lae rămâne.

— O altă prietenă, mai zilele trecute am auzit că a mers acasă la un fecior. Ce mai știi, mâine, poi-mâine te trezești că-ți vine acasă și nu vrea să mai meargă înapoi. Dar cred că ștut amicul nostru s'o... logodescă. Dacă nu, a fost tare prost.

Savârșin

(Radlopress.) — Piața alimentară a localității se prezintă din ce în ce mai anemică; a devenit în ultimul timp mai mult un bun prilej de „rendez-vous”-uri între precupețe și clienți.

Autoritățile respective au luat notă de situația aceasta și nu devin atât de îngrijorătoare, încât să amenințe cu inaniția făpturile lipsite de spiritul practic al prevederilor faraonice: vacile cele sterpe vor înghiți pe cele cu vițel și vor divorța de blânzii lor boi.

Cu această ocazie și d-nii recensori vor avea mai mult de lucru.

Pârnești

— „Prietenii la nevoie se cunosc”, dar, pentru văduvlele din Valea-Mare, amicul D. ne-a uitat pe toți la Savârșin; îi urăm... văduvle ușoară!

Ghioroc

— Mai nou moda de bal la noi este următoarea: bărbații în frac și ghete de lac, iar doamnele și domnișoarele în sandale roșii, cu cipei la legătură și cu talpa găurită.

— Remarcăm pe „Lola” care e mereu în tulungerie. Amica dela telefoane în urma recomandării a brăcui de sfee și mâncând în fiecare dimineață, se mai intramă. Bine faci.

Baia de Cris

— Nu sunt și nici n'am fost plecat din localitate, domnule director... Am fost numai puțin leneș de n'am dat nici un semn de viață. Vă promit însă că îmi voi lua activitatea — spre marea necaz al unor (in)amici...

Dar ce să vă scriu de pe aici?... N'am înregistrat decât „chestii banale” — nimic ceva „extraordinar”. Ar fi mai bine să tac, dar...

În ciuda unor soții, am înregistrat — sosirea din concentrare a... cerbilor, pardon' soților, după cum — spre bucuria celor nevestei — au plecat alții la concentra-re...

Ne par oarecum suspecte desele plimbări pe la Arad ale contelui de „Kinderffus”. Unii — răi de gură — afirmă că ar avea un anumit scop aceste călătorii... Nu ne place să ne amestecăm în „anunț-te” treburi particulare, așa că nu mai comentăm nimic...

— Li dorim totuși succesul...

— Trăim cu adevărat vremuri grele. Nu atât de grele, încât să ne lipsească unele obiecte de primă necesitate, în așa măsură cum pare la prima vedere. Am căutat să verificăm care-i adevărul în această chestiune și am aflat că multe persoane au stocuri însemnate de provizii, adunate așa cu... protecție... Nu am avea nimic de obiectat dacă s'ar fi — protejat și moșii, nu numai alții, așa însă ne doare că pentru unii e mămă, iar pentru alții ciună...

Băta

— Am întârziat cu corespondența, dar totuși nu vrem a da ultării activitatea unora. De exemplu, feciorul lui „tuleu” continuă să facă curte unei fete care nici nu se uită la el. Mai bine ar face dacă l-ar mătura curtea pentru că de... făcut nu e în stare. Apoi, un oarecare „hodălc”, acela care se aseamănă mult cu un abislian, indignat că „tuleiașul” îi intră în ale dragostei, se cam laudă la lume că fecior ca el nu mai este nici în corturile... romilor. Înțelegeți chestia? ... Pe lângă alte calități, care îl ridică mult, amintim pe aceea de bun... bețiv și lubitor de prăjituri, cu cari își alimentează respectabila-i burtă...

Troaș

— În noaptea de Vineri spre Sâmbătă trecută două d-ni din partea de nord a comunei se chinau să-și ducă la domiciliu un miel cumpărat.

Profitând de întunecul nopții și de slaba supraveghere a stăpânilor, acest simbol al blândeții și-a luat tălpășița; presimțise poate fragedul animal scopul excursiei nocturne.

În urma acelei dispariții misterioase a patrupedului d-nii mei s'au răsunat pe... miel și au făcut-o de... oare

Brad

— În primul rând, rugăm cititorii să ne scuze pentru porția frumoză de greșală de tipar ce le-am servit-o data trecută, la această rubrică. Imprejurările au fost de așa natură, încât n'am putut să facem cuvenita corectură... Credem însă că onorații noștri cititori au îndreptat singuri, ceea ce de fapt trebuia s'o facem noi... Vom căuta ca în viitor să evităm asemenea lucruri neplăcute — atât pentru cititori, — cât și pentru noi.

— Unete cucoane și duduițe profitând de faptul că de data aceasta o fată (zău că sunt fată mare!) este corespondenta noastră, au început să-și permită prea multe, crezând că, dacă până acum m'am repezit la bărbați, le neglijez pe ele și nu le voi înregistra „aveniurile”. Să creadă ele această... Le rugăm — prictește — să-și vâre mințile în cap, c'alifet, stricăm prie-tenia!

— Nu-mi plac scenele cu bălă... totuși am fost martoră la o astfel de scenă, în fața primăriei. E rușinos că un pretins intelectual se dă în spectacol — în felul cum s'a dat. Dar, să revenim la subiect. Un tip, de purtările cărui revista noastră s'a ocupat de nenumărate ori, pentru că nenumărate sunt procesele și bazaconțiile săvârșite de el, după ce a fost dat afară dela Mica (chestia asta am prevăzut-o încă dela început N. R.) a atacat în plină stradă pe un fost coleg...

Nu ne interesează motivul. Ne interesează doar gestul...

...Dar, asupra acestui caz vom reveni cu amănunte foarte interesante, până nu pleacă „șefur” în Podgoria Aradului...

— „De ce nu mă însor” este titlul interviului luat unui bur-lac — care era gata, gata să se însoare — și pe care-l vom publica în numărul nostru de Paști.

— Cu ocazia majorării salariilor la Mica, mulți dintre „șefii de birou” licențiați în patru clase primare, au declarat că vor depune mari eforturi ca să facă liceul în... particular. Numai că greșeste acel domn Scr..., că școala „se face la timpul ei” după cum spunea un domn profesor de pe la Brad. Cu toate protecțiile pe care le are, nu vedem cum ar putea intra în posesia unei diplome de liceu.

Radna

— „Violeta” prin excelență Domnișoară, se deplasează în fiecare zi pe la Lipova (aviz corespondent din Lipova) pentru a da o mână de ajutor consăteanului său „Filișul”. Nimic de zis, dar ni-e tare frică să nu l se rupă tocurele dela bocanci și apoi să se împiedece și să și rupă grumazul. Și apoi ce vom face? Vom purta doliu?...

Covănt

— Un domnișor dela Arad, ce are o vie pe la noi, a fost zilele trecute să-și vadă... moșia. El, dar asta n'ar fi nimic, ci celace vrem să amintim aici este purtarea lui față de vreo câteva jărăncuțe. Și-a făcut „oralul de ghindă”, de cap acolo, volind să arate și celor cu... poate ce știe și ce a „nvățat dumnealui pe la Arad.

Îl sfătuim că în viitor să fie mai rezervat, pentru că s'ar putea să audă și alții, și apoi zău, nu știm ce va fi...

Hălm

— Dudula cu părul roșu, caz că a pălț-o și cu pană dela Beluș ca și cu cellalt, cercat să-și pună capăt vieții prăvire cu oțet din vin. Dimineața el cea mică a găsit-o în jire... moartă de beată. Expresiv delușite n'am primit, dar ne de silința să aflăm totul... pentru lămurirea celor cari zlit de această întâmplare.

Măne

— „Doamna”, știți care, e rată foc că nu se mai reintorcentrații Tare ar vrea să se tâlinească cu acela cu pintermoși...

— Un pretins cantor, de timp nu mai cântă din strană podul bisericii. Oare de ce? și șinează de cineva? Răspunde pulei...

— La școala de motorizare Rănuș, înscrierile sunt în Mulți solicitanți, posturi preferabili sunt aceia cari au cunoștință de deschiderea din publicațiunile apărute în

— Croitorul cu mantaua de ciuc, de o vreme încoace se ab singur, singurel. Care cauza. Probabil l-au prins cele publicate de noi. Sau... piedecă cineva? Ce mai știți?

— Mulți se întreabă ce au tat cele trei fete pe... coasta cuța”. Doar n'au păscut larba de, sau au mâncat muguri nă cu Titus, acela cu bicicleta,

— Miercuri seara, se plimbătată prin dosul gărlii, o Deodată apare un cavaler, că treptele casei de vis semnalează cu lanterna cătere din... morse. „Agitata” încrezătoare, intră în casă, perdelele, iar radio-ul încercănte, pentru a îneca cuvintele drăgostiiilor.

Frumoasă aventură, însă căci tânărul uitase să tragă deaia ferestrei dinspre curte unde gazda „Jigă” privea meră.

Ce a pălț a doua zi, amore nostru? Ne-ar putea spune?

— Un cămin frumos căl începușe în Clădeni-măi Vinovată de prăbușirea lui a poate fi? Numai mis G. când place viața cu... escapade. în mai mult.

— Tică al mamei a cum două găini pentru ouat. Când Doamne, oule sunt scumpe vroia cu orice preț să facă Dar surpriza n'a întârziat: găini sunt sterpe. Să aștepti că într-o zi îți vor face un cât toate celelalte...

— Marele ghicitor din demisionat din clubul astfelică rămâne vacant un amatorilor.

— Mihăiță al nostru, de am ocupat în rândul trecut, parat foc pe noi fiindcă cut numele în gazetă. Și știe cine corespondentul purece un picuș, a declarat duce la biserică să-l facă pentru sănătate. Frumoasă Mihăițu... Mai bine ai cumperi o cutie de „Nivea” săpun faină...

Mă întrebi, eu îți răspund

POȘTA „BRAVO”

Redactor Iresponsabil „Frunză”

ATANASIE ȘUNCĂ. (Nu mă ten-
zi de loc. Sunt vegetarian). Dom-
nul de care te interesezi, împline.
În anul acesta 37 de primă-
veri. (Dacă la vârsta lui se mai
poate vorbi de acest anotimp).

JOS CU EL!! Din memorabilia
tale scrioare citez: „Jos cu Frun-
ză! Nu pot suferi amatorii de ban-
ari neformati. Afară cu gândito-
rii cari fac glume proaste și ne-
îndite”. Iartă-mă scumpe domn
Jos cu el” dacă te fac atent la ce-
le. Dacă am apucat drumul spi-
ritului, atunci măcar omoară-mă
să nu se cade, scrie o epigramă sau
ceva, dar în tot cazul schim-
bă pseudonimul căci cu asta nu
înghite nici coșul.

MĂ IUBEȘTI? Da bunice! Dar
uma iartă-mă, sunt ocupat nu
să stau de vorbă cu tine. De
Păi, fiindcă acumă fac corres-
pondența redacțională la „Bravo”.

VICTORIA. Zici că de un an co-
porezi la „Bravo” și ca atare mă
iubești „colega”. Nu ai putea să
spui mamei, are „Bravo” și o
prică de corespondență cu ceti-
ții?

HORIA. Vrei să ști dacă e pu-
bilă poezia „Au Paques”. Da
bunice „Au Paques des chevaux”
altă operă în proză e publica-
ta, dar caută o revistă unde.

BRUDNEANU F. Îți mulțumesc
pentru simpatica D-tale scri-
re... roman, care prin duioșia
mi-a amintit cele mai fericele
momente din viața mea: atunci
eram celibatar. Te rog mai
păze-mi.

CE ZICI? Încă nu mi-a sosit
grafica care ai zis că ai să mi-o
dă. Nu vrei să mă crezi? Vrei
să mă crezi? Cea mai bună dovadă
pot da este că ți-am răspuns.
Întrebi de ce Schopenhauer a-
părerii rele despre femei? Știu
pentru că era urât.

„FRUNZĂ”

PRIMĂVARA

Am să nu simți că-i primăvara
când pantalonii vechi de drill
ai au și ei acuma rostul
când le zămbește blând April.

Am să nu fi lărași sprinten
nu-ți făurești vre'un filrt
când uși ai vrajii primăverii
e n'al cartelă la vre'un birț?

Am drept, frumoasă-i primăvara
încep să cânte și sticlejii
în câmpia literară
de floare albastră și scăjejii.

Am dură ce nu poate face
când omul e mai slab din fire
și dă iluzii de om mare
de frumuseță de lubre.

Am te miri că'n aste friguri
vezi poet stăpân pe liră
în juru-ți o lume întreagă
am te aclamă și te — admiră.

Am dulce muză a poeziei
întrăine tainic focul
de primăvara-i șugubată
nostimă bat-o norocul.

Jean Antoniu.

La 60 ani dela nașterea lui Oct. Goga

Înmiresmate 'n tăuăetice litanii
Vecerniile gândului — ca florile, —
Cu slova lor ne parfumează anii
Și 'n sufletul bătrân revarsă zorile.

În ape vii își poartă vrerile
Și moartea nici nu vrea să-l mai despartă,
C'a prefăcut în bucurii durerile,
Iar viața lui el și-a topit-o 'n artă.

Zadarnic critica îl mai înfruntă.
În cumpăna preinșilor ce se ridică
Și vremea totdeauna e cărunță;
Un critic spune multe; toți criticii, nimică.

Deasupra tuturor apare el, poetul,
Ca cel mai mare critic al criticii moderne.
Al artei sale tată și flu se crede, bietul,
Când sufletul lui cântă pe melodii eterne.

Din locul lui nici vremea și nici omul nu-l schimbă;
De-aceia de nimica el însuși nu se teme.
E-acei artist ce-și poartă tot sufletul pe limbă, ...
Statula înălțată din propriile-i steme.

AKDAL

Poveste americană

E vorba de un celebru critic de
artă, celebru în meseria lui și ce-
lebru ca băutor neînfricat.

Într-o zi în trecere prin Londra
s'a dus la British Museum pentru
un articol care trebui să-l expedie-
ze în aceeași zi peste ocean. Bine'n-
țeles ca de obicei era beat, ceea
ce însă nu-l împiedeca să-și facă
meseria cu aceeași competență. Ia-
tă-l luând note critice în fața mai-

multor tablouri, când deodată pe
un culuar se trezește în fața unei
oglinzi. Privește lung, scoate no-
teul și scrie:

Sala de intrare: Cap de bețiv
nesemnăat. Foarte expresiv. Nasul
roșu fixează de minune fiziono-
mia de abrutizare. Trebuie să fie
un tablou după natură căci sunt
sigur că am mai văzut undeva a-
cest cap.

LA HOTEL

— Bine dom'le portar, am lăsat
eseară pantofii la ușa și i-am găsit
cum i-am lăsat. Nu s'a atins ni-
meni de ei.

— Ah, puteți să-i lăsați și disea-
ră, nu se atinge nimeni de ei. Aici
e casă cinstită!

EFECTELE MUZICEI

— Marțo!
— Da coniață...
— Gonește cănele de culo, să nu
mai urle când cânt.
— Dar nu urlă cănele coniață...
— Ei asta-i! Dar căne?
— Comașul....

PUBLICATIUNE

Întreprinderea Comunală a Muni-
cipiului Arad Str. M. Scaevola 9—
13, aduce la cunoștința celor inte-
resajați că în ziua de 16 Aprilie 1941
orele 11 a. m. în localul Direcțiu-
nei se va ține o licitație publică
cu oferte închise urmată apoi de
licitație orală, pentru vânzarea a
1500 kg. zdrențe, 800 kg. oase și
1200 kg. cloburi de sticlă, depozi-
tate la debarcaderul de gunoale
menajere.

Orice informațiuni privitoare la
aceasta licitație se pot obține în
orele de serviciu la Direcțiunea In-
treprinderii Comunale.

Diracțiunea.

La bodega și taverna

PECICANU

Vinuri alese și tot felul de mâncări calde și reci cu prețuri modeste.
Muzică excelentă. Local familiar.

Definiți cenzii

TACEREA:

Pentru mulți e un răspuns
Dat în exprimări tăcute;
Totdeauna-i gând ascuns
Și mai rar e o... virtute.

LIMBA:

La antici a fost prea încercată
Cu știința operei magiste,
La noi — curente moderniste —
Ne-au dat o limbă... bifurcată.

DRAGOSTEA:

Nu-i întotdeauna bună.
La bărbați și la femei
Se plătește cu-o minclună
Sau cu câte-un ceal de... țol.

PROSTIA:

Un farmec viu pentru amant;
Pentru femeie 'l gingășie —
E cel mai estin diamant. —
Savanții 'l zic ostentativ:
Cliseul lumii negativ,
Iar noi, mai scurt: prosti.

—0—

ALTA LUME

— Micuț de tot copilul dv... Îl
hrăniți singură doamnă?
— Nu, el ne hrănește pe noi.
— Cum așa?
— Păi e vedetă de cinematograf.

—0—

IMPOSIBIL

Un om, cu nasul destul de roșu
și mirosind tare a vin se prezintă
la un medic. Doctorul îl examinea
ză atent, și-i prescrie în cele din
urmă un regim alimentar întări-
tor.

— Și mai ales îți recomand să
bei mai multă apă decât vin, adăo-
gă omul științei.

— Apă? strigă stupefiat clientul.

— Da, da, apă...
— Asta nu se poate...
— Cum nu se poate?
— Vă asigur că-mi cereți ceva
imposibil...

— E imposibil să bei apă?
— N'am vrut să spun tocmal
asa....

— Atunci?
— Face-ți și dv. socoteală; beau
numai trei litri de vin pe zi. Cum
naiba să beau în plus mai multă
apă?

LENTISIMO

În fața unui mare scriitor cineva
spunea:

— Cafeaua e o otrăvă lentă.
— Foarte lentă... De vreo cinc-
sprezece ani tot ucid.

INTRE DOUA CUCUOANE

Aprilie, luna surprizelor... În aer
miroase a primăvară și noroi. Ciș-
migiul, locul de refugiu estival al
bucureștenilor certați cu valuta și
nevasta, este năpădit de soare, vră-
bit și femei. Pe o alee plină de mur-
se, două cucuțe, numai nuri și
fard, dulci cum sunt de obicei fe-
melle năcute pe platourile României
s'au întâlnit peste drum de debar-
cader. Una dintre ele poartă la pă-
lărie o voaletă fină ca o pânză de
păianjen, voaletă ce-l ascunde a-
proape tot chipul.

— Draga mea, știți că voalul ce
l-ai arborat odată cu venirea pri-
măverii, te prinde de minunel!

— Mi se pare că greșită! Aproa-
pe nu mi se mai zărește chipul!

— Păi tocmal d'ala!

VANĂTOR STRĂNIC

— Ei, Bădescule, nu te mai ducl
omul asta la vânatoare?
— Nu.
— Dece?
— Păi prea costă scump vânatul
— ? ?
— Da. N'aci decât să arunci o pri-
vire la „Pecican” în vitrină: 100 lei
un epure, 200 lei un fazan, 175 lei
o potârnice; bugetul meu nu poate
suporta asemenea cheltuieli...

INEXPLICABIL

— Un soț necăjit că are o neva-
stă foarte urâtă, găsește într-o zi în
patul ei pe un bărbat străin. Fără
să se supere, el se adresează ace-
stula din urmă:
— Val domnule, și doar nu erai
obligat!

REMIU SIGUR

— Cum a reușit doctorul s'o vinde
ce așa repede pe nevasta ta de
nervozitate?
— Simplu de tot. I-a spus că ner-
vozitatea e un atribut al bătrâ-
nejii.

RĂUTATE

O femeie cam de mult trecută,
spunea odată într'un cerc de prie-
tene...
— Doi bărbați au vrut să fugă cu
mine luna aceasta.
— Arheologi? a întrebat cineva.

LUNA LOR...

Judecătorul: Ești însurat abia de
o săptămână și ți-ai stălcit nevas-
ta în bătae. Te condamn la 15 zile
închisoare.
Acuzatul: Se poate domnule jude
cător să aveți cruzimea să ne stri-
cați astfel luna de miere?

UITUC

CASIERUL: Am uitat chestia a-
ceasta cu totul.
Patronul: De câtva timp cam
uși multe. Sunt ferm convins că
dacă ai spăla puțina, ai uita să iei
și banii.

CUM O'NTORCI NU-I BINE

— Cum se face coana Costache
că ai plecat voluntar în război?
— Păi de ce să nu plec dragă.
Nu aveam nevestă, nu aveam rude
tânăr eram și-mi plăcea războiul.
— Dar tu de ce te-ai dus volun-
tar Petrică?
— Vezi că eu aveam soție și imi
plăcea pacea.

NU-I NEVOE

— Nu te temi că o să-ți mânân-
ce însămânțările? Pune și dta o
sperietoare.
— A, la noi nu-i nevoie d'asa ce-
va, totdeauna e unu din noi doi
în grădină.

Poșta Redacției

Coresp. Țiria: „Răvas” în numărul
de Paști.
Pentru toți corespondenții: Mate-
rialul pentru numărul de Paști să fie
trimis până cel mai târziu Marți.
„Negru”. Trimite material Paști.
Coresp. Cugir: Abonamentele se
trimt prin poștă pe adresa revistei.
Ien Dobrea: De ce nu mai scrii?
Ce e nou?
Citit-Beluș: Corespondența sosit
târziu. Se va publica în numărul de
Paști. Trimite adresa completă.
Vă comunicăm lucruri importante.

Dan, căpitan de plaiu

Fragment anul 1524.

Parodie de „Frunză”

I

Bătrânul Dan, trăește ca șo, muș singuratic
Intr'un block-haus pe-un munte păduratic.
Pe când era er tânăr, un bar era puțin
Trei patru varieté-uri stingeau al setei chin
Dar mult jucea când jara striga: La luptă Dane!

Țara sta în pace în timpri cei mai răi
Când Dan veghe cu — ocheanul la căpătăul ei.

II

Bătrânul Dan ce n'avea, nici groază de perceptor
Sta acum pe loc repaus ducând al luptei dor.
A doua zi când poșta acas îi sosi
Un ordin de chemare AT3 el primi
Se duse cu mașina sa „Opel Admirat”
Cu două sute pe oră, pe a Măcovului mal
Pân ce sosește 'n seară la casa lui Ursan
Om apru care doarme culcat pe-un aruncător Bradt
Ce caporal fusese la Ștefan Domn-cel-Mare
Intrând în dușmani singur ea vieru'n stuhul tare.
Sportmanul intră, zice: Bonjur Musiu Ursane,
Un gas de tenorist răspunde: Salve-amice Dane.
De ce te văd acum atât de supărat?
Poate aparatul de ra, ți-s'a stricat?
— „Ne caleă iar păgâni și țara-i la pedrel
Vin mii și mii de tancuri în chip de vijelie”
— „Să mergem dar, să mergem, să ne-apărăm ogorul,
Să mergem înainte, iar după noi plutonul”
Iși puseră în ploscă un litru „carcalet”
Ursan își puse 'n gât cravata „Lafayet”
Apoi se echipară cu căști, cu măști de gaz.
— „Griji tată nu cumva să cazii
Atât putu să strige, Fuga, a lui Ursan „filletă”
După tatăl ce pedala iute pe-o bicicletă.

(Va urma)

„Frunză”

SA PRECIZAM

Președintele unei societăți de bi-
nefacere vizitează închisoarea. Cu
acest prilej vorbește amabil și u-
nuj deținut.
— O plâng pe sărmana dtaie so-
ție.
— Pe care? Că eu stau închis
pentru bigamie.

TINERETUL DE AZI

Profesorul aduce vorba de astro-
nomie.
— Puteți să-mi spuneți câteva
nume de stele?
— De cinema sau de teatru?

LA RESTAURANT

— Chelner, te rog să faci pla-
ta.
— Ce-ai avut?
— Asta nu știu. De comandat
am comandat un șnițel.

INTRE PRIETENI

— Ii fărșit, eri seară am aflat
unde-și petrece bărbatul meu re-
gulat serile.
— Cum ai aflat?
— Foarte simplu. Eri seară am
rămas și eu odată acasă și am aflat
că bărbatul meu stătea regulat se-
rile acas.

FERICIRE DUBLA

Dna Ionescu naște gemeni.
Domnul Ionescu se află într'o că-
lătorie de afaceri. Doamna Iones-
cu îi telegrafiază soțului ei:
„Ai căpătăt gemeni, mâine mai
mult”.

EFACT LA DISTANTA

— Bine, măi băete, de ce arunci
cu piatră în tovarășul tău.
— Să vedeți: are o boală con-
tagioasă și deaceea nu mă pot a-
propia de el.

PORTRET MONORIMAT

de „Frunză”

Ținută, regent.
La serviciu, absent.
La băuuri, prezent.
La cărți, excelent,
Pe soacră, abundent
O'njură cu talent,
Tot de sacrament.

CORESPONDENȚA

Un sultan era plecat în voij prin
Europa și descinsese la Londra,
Intr'un mare și renumit hotel.
Toată ziua era asallat bietul sul-
tan cu vizitele atât ale oficialită-
ților, cât și ale persoanelor de mar-
că. După câteva zile văzând că nu
se mai oprește vizitele, iar timp li-
ber nu-i mai rămâne deloc, che-
mă într'o dimineață valetul său
personal și îi spuse:
— Tuturor acelor care se vor
prezenta le vei spune:
— Măria Sa Sultanul se scuză
că nu vă va putea primi azi toată
ziua, deoarece, le scrie câte o scri-
soare nevestelor sale.

INTERES

Un tânăr amoretat, îmbrăcat cu
îngrijire, cumpără un superb bu-
chet de flori, ca supremă atenție și
întovărășește de o splendidă cutie
cu bomboane știind că aceasta îi
va face plăcere fetei.
Se prezintă la locuința fetei însă
spre nenorocul lui în acest mo-
ment apare și tatăl fetei, care in-
terzisese orice legătură între ei.
Furiu tăbări pe bietul băiat, și
aruncă florile și cutia pe jos, și îi
aplică un picior la spate de zboa-
ră omul până afară.
Fata însă îi strigă la un moment
dat către tatăl ei:
— Bagă de seamă tăticeule, că
strivești cutia de bomboane, cu pi-
etorul!

PRACTIC

— Vasă-zică, logodna ta e rup-
tă. Ți-a dat cuvântul înapoi.
— Da, dar și-a reținut încaud.

Bocsig

— Este la noi, în vecinătatea
gării, un nenorocit de „cral”, care
face dese plimbări pe la Arad. Și
dă aere de „director” și face pe
grozavul, spunând tuturor că pen-
tru el banii nu fac... două parale și
că are vaste păduri în jurul Gură-
hoțului...

Mai susține acest „don director”
de firmă de lemne, că are cea mai
„teribilă” voce din întreg univer-
sul... (Păcat, că până acum nu nea-
dat ocazia să-l ascultăm! N. R.)
Nu-i vorbă, după cum „cu cât e
neva e mai răios cu atât mai tare
se scarpină”, așa și onoarbiiul nos-
tru, își dă prea mare importanță,
ca și când n'am ști noi cine-i și de
unde-i...

Seitini

OFRANDE PENTRU KULIGANI

Din traista cu bucurii,
Vă dau flecăruia
Daruri de Florii...
Lerey zis Dalila
Cartea „Turbă” de Dessila
La secretara Nutzy,
Un clondir cu wischy
Diaconul Mitică,
Un clubăr de juică
Și-o fată coillie,
Pentru hirotonie.
Bietului scrib Avram
O fată din Harem,
Și-o doză d'aspirină
Să-i treacă de splină
Dascăluțului din Cenad
O diblă de brad,
Să-i audă în sat
Când vine seara beat.
Lui Fănică Ierihon,
O placă de patefon
S'o distreze pe vădană,
In cântec de Havalană,
Scribălașului Deac,
Ce-l vestit 'n pokeraș
Un careu de ași...
Octavanului Roxin,
O ploscă cu pelin
Ca să-i treacă de suspin...
Dascălu Narcis

Epigrame

D-lul Lucian Roxin,
se dă drept filosof...

Nu vreau cu tine Roxine,
Să încep să filosofez
Căci știu că în psihie,
Ești laic ca și-un chinez...

Dudulei, Lery, care
crede plecat din Șeitini...

Să știți că eu nu cunosc mila
Și nu plec de-aici cu sila
Și nici de teama ta dudule,
Că umbii seara ca o enăhuie...
Dascălu Narcis

CAUT ASOCIAT, cu capital
150—400 mil lei, pentru atelier
curățătorie și vopsitorie chimică,
Adresa Ursolu Aug. Str. Călărașilor
25.

CAUT APARATE, pentru vopsitorie
chimică, cu aburi, de preferință
uzate. Adresa Ursolu Aug. Str.
lărașilor 25.

„CREDINTA” apare zilnic la
12, cu cele mai noi știri din
Arad